

INKKARIKESÄ

Tilauksesta teos

Jussi Salli

Opinnäytetyö
Lokakuu 2013
Viestinnän koulutusohjelma
Digitaalinen ääni ja kaupallinen musiikki

TIIVISTELMÄ

Tampereen ammattikorkeakoulu
Viestinnän koulutusohjelma
Digitaalinen ääni ja kaupallinen musiikki

SALLI, JUSSI:
Inkkarikesä
Tilauksesta teos

Opinnäytetyö 30 sivua, joista liitteitä 1 sivu
Lokakuu 2013

Tämä opinnäytetyö on raportti lastenmusiikkikappaleesta ja sen tekemisestä. Raportin kohteena on laulu nimeltä ”Inkkarikesä”. Kappaleen tilasi levy-yhtiö AXR Music Oy. Tavoitteena on havainnollistaa ja tutkia lauluntekoa luovuuden, mielikuvien ja käytännöllisyyden osalta. Tässä opinnäytetyössä kerrotaan myös lastenlaulujen historiasta, nykyisyydestä, kohdekappaleen kaupallisesta käytöstä, sekä studiotyöskentelystä.

Opinnäytetyön tavoite on onnistunut. AXR Music Oy:n tilaama kappale on julkaistu Intiaanikesä-musiikkikokoelmalla. Tulevaisuudessa AXR Music Oy saattaa keksiä kappaleelle muita käyttötarkoituksia. Kappaleesta on tehty kustannussopimus Albatrossi Kustannus Oy:n kanssa.

Raportissa keskitytään enimmäkseen säveltämiseen, sanoittamiseen ja sovittamiseen. Kappaleen tekninen toteutus seurasi tavallista musiikkikappaleen toteutuskaavaa, ja siitä raportoidaan vain peruskohdat.

Asiasanat: sävellys, sanoitus, sovitus, luovuus, Inkkarikesä, laulunteko, lastenmusiikki

ABSTRACT

Tampereen ammattikorkeakoulu
Tampere University of Applied Sciences
Degree Programme in Media
Digital Sound and Commercial Music

SALLI, JUSSI
Inkkarikesä
A Tailor-Made Music Piece

Bachelor's thesis 30 pages, appendices 1 page
October 2013

This bachelor's thesis is a report on making a piece of children's music, and the song itself that is called "Inkkarikesä". The song was commissioned by the record company AXR Music Oy. The objective of the thesis is to study and demonstrate song writing in terms of creativity, ideas and practicality. The thesis also narrates the history and present situation of children's music, the commercial use of the item song, as well as the studio work.

The objective of this bachelor's thesis was reached. The song commissioned by AXR Music Oy was published on a compilation CD called Intiaanikesä. AXR Music Oy might devise other uses for the song in the future. Albatrossi Kustannus Oy signed a publishing contract for the song.

This report mostly focuses on the composition, the lyrics and the arrangement. The technical implementation of the song was carried out in accordance with the education given to me at Tampere University of Applied Sciences, and only the basic points of that are described.

Key words: composition, lyrics, arrangement, creativity, song writing

SISÄLLYS

1	JOHDANTO.....	5
2	VIITEKEHYS	6
3	LASTENMUSIIKKI	7
	3.1 Lastenmusiikin historiasta	7
	3.2 Lastenmusiikki nykyään	8
4	IDEA	11
	4.1 Ideasta yleisesti	11
	4.2 Sointivärin hahmotus	13
	4.3 Idea ja taidekokonaisuus	14
5	SÄVELLYS.....	16
	5.1 Inspiraatio ja ensimmäiset sävelet	16
	5.2 Kappaleen osat.....	16
	5.3 Valmis sävellys	17
6	SANOITUS	19
	6.1 Uskottava kielenkäyttö	19
	6.2 Sanoitus-analyysi	20
	6.2.1 Kertosäe.....	20
	6.2.2 1. Säkeistö	21
	6.2.3 2. Säkeistö	22
	6.2.4 Valmis sanoitus	23
7	SOVITUS	24
8	ÄÄNITYS JA MIKSAUS	26
9	KAUPALLINEN KÄYTTÖ	27
10	POHDINTA.....	28
	LÄHTEET.....	29
	LIITTEET	30
	Liite 1. Inkkarikesä-sanoitus	30

1 JOHDANTO

Tämä opinnäytetyö käsittelee Inkkarikesä-nimisen lastenmusiikkikappaleen tekoprosessia. Kerron aiheesta säveltäjänä, sanoittajana, sovittajana, sekä äänittäjä-miksaajana, sillä tein itse kaikki työvaiheet. Valotan myös lastenmusiikin historiaa, nykyisyyttä, lastenmusiikin käyttöä sekä sen kaupallisuutta. Äänityksessä ja miksauksessa keskityn lähinnä niihin asioihin ja keinoihin, jotka saattavat poiketa normaaliolosuhteista tai tuoda niihin lisää näkökulmia, pääosassa ovat kappaleenteon henkinen ja teoreettinen puoli.

Tavoitteenani oli tehdä populaarimusiikin omainen lasten kesäkappale, joka julkaistaan AXR Music Oy:n Intiaanikesä vol. 3 –kokoelmalla. Minulla on runsaasti kokemusta pop-kappaleiden tekemisestä, josta kappaleen elokuisen tunnelman ammensin. Koska kyseessä oli ensimmäinen kappale, jonka teen ulkopuoliselle kaupalliselle taholle, en halunnut ottaa turhia taiteellisia riskejä, vaan tarjota osaamisestani viihdyttävän ja hyväntuulisen paketin.

Ainoa varsinainen riski työssä oli lastenmusiikin konsepti, josta minulla ei ollut aikaisempaa kokemusta. Otin kuitenkin haasteen vastaan, halusin tietää sujuuko minulta pop-kappaleen teko lapsille.

2 VIITEKEHYS

Opiskelujeni harjoittelujakson jälkeen työharjoittelupaikkani AXR Music Oy ehdotti yhteistyön jatkamista. Heillä oli pulaa lastenmusiikista tulevilla kesämusiikkikokoelmillaan, ja sävellystaitoisena tähän ehdotukseen suostuin. Tein AXR Music Oy:lle yhteensä kolme kappaletta, kaksi näistä oli uusversioita vanhojen piirrossarjojen tunnussävelmistä, yksi oli oma teokseni Inkkarikesä, jonka luomisprosessia tämä raportti käsittelee. Säveltäminen, sanoittaminen ja sovittaminen sijoittuivat helmikuun ja huhtikuun väliselle ajalle vuonna 2012 ja äänitin ja mikksasin kappaleen saman vuoden toukokuussa.

Inkkarikesä syntyi hyvin samaan tapaan kuin kappaleeni yleensäkin. Vähiten sitä odottaessani alkoi päässäni pyöriä melodia, jonka tiesin sopivan lasten kesäkappaleeseen, josta Ilkka Vainio oli minulle puhunut. Tapailin sävelmän nopeasti kitaralla, ettei se unohtuisi. Inkkarikesän pohja oli valmis. Tästä siirryin lähipäivinä tavanomaiseen soiteluhyräilyyn, edessäni vihko johon kirjasin mieleeni juolahtavia sanoitusideoita.

Kun kappale oli valmis, siirryin tietokoneiden pariin, ja työstin taustan Pro Tools LE -ohjelman sisältämiä Xpand2-ääninäytekirjastoa, Boom-rumpukonetta sekä Vacuum-syntetisaattoria käyttäen. Inkkarikesän lauluosiot nauhoitin Karivox Äänitysstudiolla Kokkolassa, ja koko paketin mikksasin Tampereen ammattikorkeakoulun Virtain toimipisteessä, pienessä tarkkaamossa.

3 LASTENMUSIIKKI

3.1 Lastenmusiikin historiasta

Musiikkitieteen tohtori Pekka Jalkanen on tutkinut lastenmusiikin historiaa teoksessaan Pohjolan yössä: suomalaisen kevyen musiikin säveltäjiä Georg Malmsténista Liisa Akimofiin. Lastenmusiikista on vaikea löytää tutkimuksia ja kirjoja ottaen huomioon kuinka paljon sitä kuunnellaan. Suomalaisessa lastenmusiikissa on kolme pääsuuntausta: vanhanaikaiset laulut, jotka on sävelletty vuosisadan vaihteessa, ja joista tehdään jatkuvasti uusia versioita. Folkloristinen suuntaus, joka on syntynyt 1960-luvulla, sekä jazzin, rockin ja taidemusiikin piirissä vaikuttanut modernistinen suuntaus. Myös musiikkisadut, musikaalit ja lastenoopperat ovat olleet osa modernistista suuntausta. (Jalkanen 1992, 193.)

Lastenmusiikin kansanperinnettä on myös avannut Henna Kapiainen pro gradu-tutkielmassaan Ti-Ti Nallesta Hevisaurukseen. Samoin kuin aikuisten musiikkikulttuurissa, jossa laulut ovat liittyneet esimerkiksi työhön ja juhlahetkiin, on lasten musiikkiperinne aina ollut osa lasten arkea. Musiikin kulutuksen tilanteet ovat kuitenkin muuttuneet. Perinteisesti lauluilla on ollut selkeä käyttöyhteys. Nykyään näin ei välttämättä ole, vaan kulutettavan musiikin halutaan vastaavan eri tilanteiden tunnelmaa. (Kapiainen 2010, 5.)

Lastenmusiikkia on Suomessa ollut aina, alun alkujaan kehto- ja tuutulauluina, sekä leikkilauluina. Kun koululaitos perustettiin, tarvitsi se musiikkia oppimateriaaliksi, ja tähän lastenlaulut sopivat oivallisesti. Syntyi uusi lastenmusiikin muoto. Kapiaisen ja Jalkasen mukaan opetuskäyttöön valittiin suomalaisia kansanlauluja sekä koululauluja eri maista. Koululaitos tilasi uusia lastenlauluja, joita sävelsivät esimerkiksi Oskar Merikanto, Erkki Melartin ja P.J. Hannikainen. Heidän työssään olivat läsnä valistuksellisuus ja kansallisromantiikka. Koti, isänmaa, Jumala, luonto ja eläimet olivat laulujen keskeisiä teemoja. Moni tuon ajan lastenlauluista on kasvanut klassikkoasemaan, ja niitä lauletaan edelleen. (Kapiainen 2010, 5; Jalkanen 1992, 190.)

Lastenmusiikin modernistinen suuntaus on syntynyt 1920-luvulla, esittää Kapiainen. Ulkomainen viihdemusiikki inspiroi lastenmusiikkia esittäviä suomalaistaiteilijoita. Käyntiin polkaistu äänilevyteollisuus sai jalkansa oven väliin ihmisten kodeissa, yhteisöissä ja toi kaupallisen tuulahduksen kansanlauluperinteeseen. Modernistisen suuntauksen merkkiteokset elävät esimerkiksi lasten musiikkikirjoissa. Vuosikymmenten kuluessa raja kansanperinteen ja kaupallisuuden välillä hämärtyi, ja 1950-lukuun mennessä (ja siitä eteenpäin) oli kaupallinen lastenmusiikki kaikkialla. Amerikkalainen lastenlaulu- ja viihdemusiikkiperinne vaikuttivat yhä enemmän suomalaisten sävellyksiin. Walt Disney alkoi julkaista elokuviansa laulunumeroita levyillä. Klassikoiksi muuttuneet lastenlaulut ja Disney-musiikki ovat edelleen ahkerassa kulutuksessa, ja sitä kierrätetään sukupolvesta toiseen. (Kapiainen 2010, 6.)

3.2 Lastenmusiikki nykyään

1980-luvulta eteenpäin on populaarimusiikki tunkeutunut yhä nuorempien lasten maailmaan. Välillä onkin vaikeaa sanoa onko jokin kappale lastenmusiikkia vai populaarimusiikkia. Lastenmusiikista on tullut musiikkimarkkinoilla merkittävämpää. Kuten muussakin teollisuudessa, myös musiikin tuotekehittelyssä lapset ovat selkeämmin oma uusi kuluttajaryhmänsä. (Kapiainen 2010, 63.)

Kuluttajien kysyntä lastenmusiikille on kasvanut, ja tarjontaa on tullut lisää. Omat musiikkituotteet löytyvät jopa vauvoille ja syntymättömille lapsille. Kaikkein nuorimmat lapset eivät kuitenkaan näe hyödykkeitä samoin kuin aikuiset, eivätkä tuotteet kosketa heitä siinä mielessä, että he arvostaisivat tuotteita vanhempien lasten tapaan, tai kokisivat itsensä niiden kuluttajina. (Kapiainen 2010, 63.)

Pääpaino lastenmusiikin markkinoinnissa on modernistisessa suuntauksessa ja pop- ja rockmusiikissa. Kyseisiä musiikkityylejä tehdään paljon, mikä on osaltaan syynä niiden suureen markkinaosuuteen. Lapsille suunnattu jazz ja kansanmusiikki jäävät taloudellisista syistä usein vähemmälle huomiolle, vaikka myös niitä tehdään runsaasti. Suurten levy-yhtiöiden julkaisema lastenmusiikki ei juuri poikkea teini-ikäisille tai nuorille aikuisille suunnatusta valtavirran popmusiikista. Pienten levy-yhtiöiden, tai musiikkinsa omakustanteena julkaisevien taiteilijoiden tuotokset yltävät harvoin samankaltaiseen huomioon kuin suurten levy-yhtiöiden markkinointikoneistot. (Kapiainen 2010, 63.)

Lapsi voi pitää minkälaisesta musiikista tahansa, mikäli musiikin osatekijät vaikuttavat lapsesta tarpeeksi mielenkiintoiselta. Musiikin ulkoiset tekijät ovat hyvin merkityksellisiä, kun lapsi alkaa ymmärtää kuuntelevansa musiikkia. Musiikkituotteiden päällimmäisten kerrosten on siis oltava mielenkiintoisia, jotta lapsi kokee ne vetovoimaisina. Lastenmusiikki, jota suuret levy-yhtiöt markkinoivat, hyödyntävät tätä seikkaa. Selkeät, hauskat piirrokset, kirkkaat värit ja yksinkertaiset hahmot saavat lasten mielenkiinnon heräämään kuin kaupan karkkihylly. (Kapiainen 2010, 64.)

Musiikkituotteen on saatava osakseen näkyvyyttä, mikäli sen halutaan olevan kannattava. Medioiden huomio tulisi kiinnittää laadukkaisiin lastenmusiikkituotteisiin. Lastenmusiikin olisi siis saavutettava radiosoittoa, televisiojulkisuutta, internetmainontaa ja lehtijuttuja.. Toistaiseksi suuret levy-yhtiöt ovat keskittyneet enemmän aikuisten musiikin markkinointiin, ja esimerkiksi lastenmusiikkia koskevia lehtiartikkeleita julkaistaan harvoin. (Kapiainen 2010, 66.)

Lastenmusiikin suhdetta varhaiskasvatukseen on tutkinut Johanna Mäkinen opinnäytetyössään ja tutkielmassaan Musiikki päiväkodissa. Päiväkotien oppimisympäristö pyritään musiikkikasvatuksen avulla luomaan sellaiseksi, että lapsi voisi kokea musiikillisia elämyksiä, sekä onnistua ja oppia musiikin kautta. Musiikki voi toimia yhdistävänä ja tasoittavana tekijänä erilaisista taustoista varhaiskasvatukseen tuleville lapsille, ja kotien kasvatustehtävää voidaan avustaa musiikilla. (Mäkinen 2012, 14.) Mäkinen tutkimustulokset osoittivat, että musiikki oli läsnä kaikkialla varhaiskasvatuksen piirissä, mutta vain harvoissa päiväkodeissa sille annettiin erityistä painoarvoa. (Mäkinen 2012, tiivistelmä).

Psykologi Kimmo Lehtonen on sitä mieltä, että toimiva musiikkikasvatus voi synnyttää ihmiselle koko elämän kestävän suhteen musiikkiin. Musiikin avulla ihminen voi lapsesta saakka käsitellä vaikeitakin tunteitaan. (Mäkinen 2012, 14.)

Pääosin nykyinen lastenmusiikki tuotetaan samalla tavoin kuin teini-ikäisille ja nuorille aikuisille suunnattu musiikki. Varsinkin musiikkipedagogit ovat ilmaisseet huolensa kaupallisen lastenmusiikin vahvasta asemasta kunnianhimoisesti tehdyn kotimaisen lastenmusiikin rinnalla. Pieni lapsi ei musiikkia kuunnellessaan ajattele sen pedagogisuutta, kaupallisuutta tai muita hänen kehitykseensä vaikuttavia tekijöitä. Käsite lastenmusiikki voi olla vaikea ymmärtää, ja lapsi ei erottele tai kategorisoi kuulemaansa. (Kapiainen 2010 32-33.)

Kaupallisen lastenmusiikin suurin kysymys on ajetaanko julkaisuilla lasten vai levy-yhtiöiden etua. Myös musiikintekijät ovat alkaneet vastustamaan musiikkia, joka aliarvioi lapsiyleisöä ja jota tehdään jonkun muun kuin lasten ehdoilla. Jos lastenmusiikkia ei tehdä lasten ehdoilla, onko se lastenmusiikkia? ”Lastenmusiikkia, jota aikuisetkin jaksavat kuunnella” –periaate saattaa hämärtää rajaa lastenmusiikin ja aikuisille suunnatun musiikin välissä. (Kapiainen 2010, 39.)

Kaikkien aikojen myydyin lastenäänite Suomessa on Smurffien Tanssihitit vol. 1, selviää sivustolta ifpi.fi. Perässä seuraavat Fröbelin Palikat – Sutsisatsi, sekä Pikku G – Räjähdyksivaara. Muita hyvin kaupaksi käyneitä lastenlevyjä ovat Robin – Koodi, Rölli-peikko – Rölli seikkailee 1, sekä Rölli-peikko - Rölli seikkailee 3. Albumeista kaikki paitsi viimeksi mainittu ovat myyneet yli 100 000 kappaletta. (Musiikkituottajat Ry 2013.)

Luvut kertovat tarinaansa laadukkaan lastenmusiikin tarpeesta ja käytöstä Suomessa. Listalta löytyy myös runsaasti lasten ja nuorten populaarimusiikkilevyjä. Tällaisia ovat esimerkiksi Gimmel - Lentoon, TikTakin monet albumit, sekä Idols-kakkosen, Anna Abreun, nimeä kantava debyyttialbumi. (Musiikkituottajat Ry 2013.)

4 IDEA

4.1 Ideasta yleisesti

Mitä ideat ovat? Ideoita tarvitaan joka paikassa, ja varsinkin laulunteossa. Mielenkiintoisia määritelmiä tarjoavat Jussi T. Koski ja Saku Tuominen kirjassaan *Kuinka ideat syntyvät..* Luovaa on nähdä itsestään selvä, jota muut eivät ole ennen nähneet. Luovuus on työtä, joka ei näytä työltä. (Koski & Tuominen 2004, 34-36.)

Alitajunnan ja luovuuden prosesseja kummastelee myös filosofian tutkija Lauri Järvi-lehto blogissaan ajattelunammattilainen.fi. Kysymys alitajunnan luonteesta pakenee vastausta hyvin tehokkaasti. Kannattavampi kysymys voisi olla mitä alitajunta tekee? Alitajunta tuottaa jatkuvasti uusia ajatuksia. (Ajattelun ammattilainen 2013.)

Kun Inkkarikesän kertosäe alkoi pyöriä päässäni helmikuisena iltana 2012, innostuin oitis, sillä tiesin että se sopisi ”kesäsingleen” jota AXR Music Oy:n tuotantopäällikkö Ilkka Vainio oli minulle ehdottanut. Kyseinen yritys julkaisee vuosittain kesämusiikkikokoelmaa nimeltä Intiaanikesä, jolle he halusivat myös lastenmusiikkia. Kertosäkeeni melodia syntyi pitkälti itesesuggestion menetelmin. Ilkka Vainion mietteet kesäkappaleesta, Intiaanikesä-kokoelman levynkansien taide, sekä henkilökohtaiset muistot elokuiden auringonpaisteesta olivat syövyttäneet mieleeni kuvan, jota kohti aioin säveltäen edetä. Sisäistä näkymääni ruokin katselemalla kesäisiä kuvia tai videoita, kuuntelemalla muiden tekemiä kappaleita, ja kuten usein tuntiessani inspiraation tarvitsevan jonkinlaista henkistä polttoainetta, koostin parhaasta löytämästäni materiaalista tietokoneelleni portfolion. Tällä tavoin aloin kiinnittämään huomiota asioille jotka asuvat ideamaailmani kesälle varatussa siivessä.

Luovuutta on tutkinut myös Scott Thorpe kirjassaan *Ajattele kuin Einstein*. Nerokkaan ratkaisun keksiminen vaatii uusia ajatuksia, ja useimmat niistä kuulostavat todella typeriltä (Thorpe 2000, 45). Kuten johdannossa esitin, en aikonut ottaa riskejä. Tarkoitukseksi oli vain esitellä osaamiseni lastenkappaleen muodossa, joten ruokkiessani alitajuntaa en valinnut taustamateriaaliksi mitään, mikä olisi saattanut viedä huomioni pois polulta jota olin kulkemassa.

Itselleni vaikeinta laulunteossa on aina ollut nk. tiellä pysyminen. J. Karjalainen on kuvannut tiellä pysymistä seuraavasti Rock - Suomen haastattelussa: ”Ennen kuin on ideaa tai sanoja mistä laulu kertoo, ei ole yksinkertaisesti mitään. Pelkästään mielettömät mielikuvat ja tunteet kappaleesta vilistävät päässä. Se on kuin vetäisi kimaltelevalla merellä kohti aurinkoa ilman minkäänlaisia merimerkkejä”. Tunnistan näissä sanoissa paljon omaa lauluntekotapaani. Heti perään Karjalainen kertoo tunteesta, joka itsellenikin usein tulee kun ideasta on kehkeytynyt jotain valmista, tai kappale on saanut lopullisen muotonsa: ”Joskus tuntuu siltä, että vaikka sanat olisivat miten hyvät, tulee tunne että en kuitenkaan saanut sinne sitä kaikkea, mitä kappaleessa alun perin näin.” Sama päti myös Inkkarikesän esiasteen kohdalla. Vaikka kappaleen perusajatus säilyi hyvin samanlaisena kaikkien työvaiheiden läpi, idea kehittyi ja vaihtoi muotoaan luomisen ja harkinnan seurauksena. Tämän laulun tekemisen yhteydessä olen kuitenkin oppinut portfolioiden, värien ja kuvien merkityksestä ideoiden täsmentämisessä, ne voivat toimia Karjalaisen mainitsemina ”merimerkkeinä” laivareitillä aurinkoon. (Yle 2013.)

Teoksessaan *Elämän lapsi* terapeutti Tommy Hellsten puhuu ihmisen ainaisesta tavoittelun ja kilvoittelun tarpeesta, ja siitä mitä syntyy jos emme tavoittelekaan mitään. Hänen ajatuksiaan seuraten opin myös sen, että onnistumiseen johtaa alitajunnassa sijaitsevan sisäisen ”tien” seuraaminen, ei tämän tien vangitseminen kuviin ja portfolioihin. ”Mielikuvitus on tietoa tärkeämpi”, toteaa myös tiedemies Albert Einstein, ja Inkkarikesän yhteydessä nämä kaikki lausumat pitävät paikkansa.

Lopulta vietettyäni aikaa loppukesän mielikuvissa, levollisen hetken koittaessa tuotti alitajunta melodian, joka vastasi portfolioni kuvallista aineistoa. Olin jo lähes unessa, kun sävelmä päässäni lähti soimaan. Nousin ylös ja soitin sen kitaralla, jotta muistijälki melodiasta vahvistuisi, ja kappale voisi joskus konkretisoitua mekaaniseksi tallenteeksi.

Kuten kaikilla ihmisillä, minulla on jonkinlainen käsitys siitä miltä lastenmusiikin tulee kuulostaa, ja uskon käsitykseni olevan peräisin 90-luvun europop-kappaleista, Smurffien *Tanssihitit* -levyiltä, sekä esimerkiksi koululauluista.

Kun seuraavana päivänä tutkin keksimääni sävelmää uudestaan, havaitsin sen sopivan menneiden vuosikymmenten europop-tyylinen diskokompin päälle. Dr. Bombay, Smurffien Tanssihitit, Mr. President, Los Del Rio, ynnä muut viime vuosituhannen lopun europop –artistit toimivat projektin suunnannäyttäjinä. Jonkin aikaa kappaletta työstettyäni ymmärsin, että koska kysymys on nimenomaan lastenmusiikista, tein lapsille sellaista kappaletta jollaisia olin itse lapsuudessani kuunnellut.

Heikki Salo on pohtinut luovaan työhön liittyvää aloittamisen haasteellisuutta kirjassaan Kahlekuningaslaji: Laululyriikan käsikirja. Aika jota et käytä tehtävän suorittamiseen, on vaivalloista lisää, työ on kuitenkin tehtävä. (Salo 2006, 10). Tätä ongelmaa minulla ei ollut, kappaleen olemus kehkeytyi omanlaisekseen kuin itsestään.

4.2 Sointivärien hahmotus

Näen erilaiset äänensävyt usein väreinä, joten minulle on luontevaa ajatella sävellystä ja muuta kappaleen rakenteeseen liittyvää värien ja kuvien kautta. Inkkarikesän jokaisella sävelellä on oma väri. Pääasiassa nuotit ovat vaaleanvihreitä, kirkkaankeltaisia, valkoisia, kiiltävän sinisiä ja oransseja. Sävellyksen värimaailmoille uskollisena halusin samplesoitinten soivan samaa ”väriä” kuin melodia. Poikkeuksen tähän muodostavat basso ja bassorumpu, jotka jyskyttävät kaikkia tummia värejä tasapuolisesti. Kellertävä” äänensävy oli se mitä lähdin hakemaan.

Siitä kuinka säveltäjä voi nähdä teoksensa väreinä, on erilaisia teorioita, mutta itselläni musiikin värit tulevat luonnosta ja oikeasta elämästä. Kirkkaat värisävyt kuvaavat melodisuutta ja korkeita ääniä, tummat sävyt taas rytmiä ja matalia säveliä.

4.3 Idea ja taidekokonaisuus

Halusin tehdä asiakkaan toiveita vastaavan kappaleen, ja ottaa julkaisuformaatin huomioon. Inkkarikesä sopii nimeä myöten Intiaanikesä-musiikkikokoelmalle. Tämä kokoelma sisältää runsaasti kesäistä populaarimusiikkia ja oma kappaleeni ei tästä määritelmästä poikkeaa.

Tällä levykokoelmalla on myös mukana runsaasti 90-luvun europop-artisteja, eli juuri niitä joista vaikutteita Inkkarikesään hain. AXR Music Oy on viime vuosituhanella lisensoinut suuria määriä ulkomaisia tanssihittejä, ja tästä niiden runsas edustus kokoelmalevyllä johtuu. Inkkarikesä siis pääsi omaistensa luokse.

Inkkarikesän esittäjän taiteilijanimen, ”Kesäpoika”, keksi AXR Music Oy:n tuotepäällikkö Pekka Komulainen. Nimi juontuu siitä että todellakin olin AXR Music Oy:llä työharjoittelussa kesällä 2011, mutta harjoittelu jatkui saman vuoden marraskuun loppuun. Aluksi taiteilijanimeen kuului etuliite ”DJ” mutta se putosi pois jossakin vaiheessa. Kesäpoika on oiva hahmo tällaisiin kappaleisiin, ja ilomielin soin kappaleeni ”hänen” esitettäväkseen.

Internet-myyntiä, sekä mahdollista singlejulkaisua varten tilasi AXR Music Oy Kesäpojan kappaleelle myös kansikuvan. Kansikuvassa on lainelaudan, jäätelön ja kesäkiharoiden kanssa poseeraava piirretty poika.

Inkkarikesä-singlen kansitaide, tehnyt Timo Honkanen © AXR Music Oy

5 SÄVELLYS

5.1 Inspiraatio ja ensimmäiset sävelet

Dick Weissman on koonnut kattavan paketin laulun ohjeista kirjaansa *Songwriting: The Words, The Music, The Money*. Lauluntekijät ja säveltäjät käyttävät erilaisia tapoja, ja tyyli löytyy kokeilemalla. Kun hyvä tapa löytyy, sitä kannattaa käyttää kunnes sävelmäsi alkavat kuulostaa tylsiltä ja itseään toistavilta. (Weissman 2001, 38.) Itse käytän kitaraa apunani kappaleiden teossa, myös säveltäessäni Inkkarikesää.

Yleisesti säveltäjät suosivat joko pianoa tai kitaraa. Kummallakin soittimella voi soittaa sointuja ja melodiaa, vaikka tähän tarkoitukseen piano on luultavasti soveltuvampi instrumentti. (Weissman 2001, 38.) Pianolla ei ollut osuutta Inkkarikesässä, mutta sovitus- ja äänitysvaiheissa koskettimet pääsivät oikeuksiinsa, juuri Weismanin mainitsemalla tavalla.

Keksin kappaleeseen usein ensimmäisenä kertosäkeen. Keksin melodioita paljon kaiken aikaa. Joskus voi käydä niin, että vuosia sitten säveltämäni säkeistö sopii juuri keksimääni kertosäkeeseen ilmiömäisen hyvin. Inkkarikesän säveltäminen tapahtui hyvin lyhyen ajan sisällä. Koska kyseessä oli tilaustyö, puuttui teoksen luomisesta se tietty kunnianhimo, joka on läsnä kun lauluja tehdään vain tekemisen ilosta.

5.2 Kappaleen osat

Inkkarikesässä on yhteensä viisi osaa. Nämä osat toistuvat järjestyksessä, joka on populaarimusiikille tavanomainen. *C/Intro/A/Bridge/B/Intro/A/Bridge/B/C/B* on kappaleen osien järjestys.

Intro on suurin vastakohta kappaleen muuhun sisältöön nähden. Säröisellä syntetisaattorilla soitettu rock-henkinen sävelkuvio yrittää luoda tunnelmaa, mutta latistuu kuitenkin kappaleen muiden osien alle.

Säkeistö on kappaleen turvallisin osa. Se on koko kappaleen lempeä pohjavire, joka ei haasta kuulijaa millään tavalla. ”Tämän täytyy olla mukava osa, mutta ei niin innokas kuin kertosäe”, oli pääajatus säkeistöä tehdessäni.

Bridgen avulla voidaan kappaleesta tehdä monipuolinen. Se voi tarjota toisen näkökulman kappaleen siihenastiseen tunnelmaan nähden. (Weissman 2001, 14.) Inkkarikesän bidgen en halunnut sisältävän mitään ihmeellistä. Kappaleeseen tarvittiin pituutta, joten siihen oli keksittävä bridge.

Koska Inkkarikesä on nimenomaan kesäkappale, halusin kertosäkeestä riemukkaan. Laulun korkeimmat sävelet löytyvät kertosäkeestä.

Kappaleessa on vielä yksi osa, joka toistuu kahdesti. Se on ensimmäisenä esityksen alussa, sekä C-osana ennen viimeistä kertosäettä. Koska Inkkarikesä on täynnä harmonioita ja sävellajimuutoksia, tarvitsi se mielestäni vielä jotain, jonka aikana ei juosta minnekään, vaan pysytään rauhallisesti paikoillaan. Tämä osa ei sisällynyt alkuperäiseen sävellystyöhön. Se syntyi MIDI- raitoja tehdessä, kun ymmärsin kappaleen olevan liian levoton.

5.3 Valmis sävellys

Valmis sävellys kertoo kesän tarinaa jo ilman sanoitustakin, ja osat ovat tasapainossa. Sävellys syntyi yhtenäisesti. Yhtään osaa en joutunut hylkäämään, vaan kaikki rakentui kertosäkeen perusajatuksen päälle. Pidin tarkasti huolen, että koko teoksessa ei ole yhtään epäuskottavaa nuottia suhteessa lastenmusiikkigenreen.

Ennen sanoitus- ja äänitysvaihetta kappale oli rauhallisemman tuntuinen. Tämä johtuu paitsi säestyssoittimestani kitarasta, mutta myös sanojen ja tavujen rytmeistä, jotka pukevat sävelet omanlaiseensa asuun. Tietokoneohjelmien valmiilla sampleilla on sävellyksiini usein tämä sama vaikutus.

Valmiissa sävellyksessä kuuluu alkuperäinen idea, mutta matkan varrella mukaan on tarttunut muutakin. Inspiraation hetkellä maailmassa ei tunnu olevan muuta kuin lyhyt mielikuvissa soiva musiikinpätkä, joka haluaa tulla luoduksi. Kappaleen eri osien parissa vietettyjen työtuntien jälkeen kuulen siinä myös kaikki olemassa olevat musiikilliset asiat ja tunnelmat, jotka jotenkin liittyvät luomaani teokseen.

Se, kun kappale tulee valmiiksi, on itselleni tunnetila. Kappale tuntuu kuin sanovan minulle: ”kunnioita luomustasi, äläkä kajoa minuun enää.” Joskus tämä olotila on väliaikainen, ja tunnelman niin salliessa palaan kappaleen työvaiheisiin, tai esimerkiksi referoin vanhaa kappaletta uudessa kappaleessa. Koska musiikki on minulle ikuista sävelten ja sanojen jatkumoa, on parempi todeta että kappale on valmis tällä erää.

Joskus käsittämättömillä tavoilla vuosikausia sitten keksimäni, huonona pitämäni melodia voi herätä henkiin uuden oivalluksen yhteydessä. Arvelen, että Inkkarikesän sävellystä ei tulla muuttamaan enää. AXR Music Oy saattaa kuitenkin keksiä kappaleelle uusia käyttötarkoituksia, joten palaaminen kappaleen muihin työvaiheisiin on mahdollista.

6 SANOITUS

6.1 Uskottava kielenkäyttö

Inkkarikesässä ainoa asia, joka ei sovellu 90-luvun europop-teemaan, on sanoitus. Halusin sanoituksen olevan perinteinen runon kaltainen lastenlaulu-sanoitus. Monille kirjoittajille laulutekstit ovat huonoja runoja, kertoo Heikki Salo. Jos, jatkaa Salo, laulutekstejä analysoi ilman musiikkia paperilta tai tietokoneen ruudulta, ne usein vaikuttavat tylsiltä, laiskoilta ja värittömiltä. Salon mielestä hyvän laulutekstin tulisi olla kuin elokuvatähti. Paperilla tylsä ja arkinen, mutta musiikin kanssa elinvoimaa täynnä kuin karismaattinen näyttelijä lavasteissa kameran edessä. (Salo 2006, 35.)

Kovinkaan moni ei tunnu miettineen, mitä lauluteksti todellisuudessa on. Salon mielestä se on oma kirjoittamisen tyyliänsä. Sillä ei ehkä ole runojen tai kirjallisuuden kanssa mitään tekemistä, vaan se on oma genrensä, *laululyriikkaa*. (Salo 2006, 35.)

Inkkarikesän sanoitus on sekoitus runoa ja Salon laululyriikkaa. Siinä rakastutaan, nautitaan lämmöstä ja auringosta, sekä haikaillaan mennyttä kesää. Koska kyse on yksinkertaisista perusajatuksista, en halunnut mukaan murteita, slangia, uusia lainasanoja tai anglismeja. Toinen syy on se, että mikäli kappale löytää kuluttajaryhmänsä, toivon heidän oppivan sen kautta mahdollisimman ”puhdasta” suomenkieltä. Sanoituksen tyyli on enemmän ajaton kuin trendikäs. 1800-luvulla elänyt suomalainen ymmärtää tekstistä saman verran kuin 2000-luvulla elävä.

Pääasiallinen syy suomen kielen ”puhtaaseen” käyttöön ja lainojen välttämiseen oli melodian kaksisuuntaisuus. Melodia yksin kitaralla soitettuna on todella tyylipuhdas lastenlaulu. Koska taustan diskorummutus liittyy kappaleen populaarimusiikkiin, halusin sanoituksen edustavan lastenlauluperinnettä.

6.2 Sanoitus-analyysi

6.2.1 Kertosäe

*Rannalla voi rakastuu, jää mielestä kaikki muu
linnunlaulu heläi, nyt on inkkarikesä
auringossa ruskettuu, öisin loistaa täysikuu
saan huoletta elää, nyt on inkkarikesä*

Inkkarikesän kertosäe on sanallisesti perusajatus ja mielikuva, jonka kappale ilmaisee. Kuten tämän raportin aikaisemmista osioista käy ilmi, pohdin laulun tekijä mieli- ja kie-likuvien. Mikäli kertosäkeen melodia on kappaleen luuranko, on kertosäkeen sanoitus kuin kappaleen sydän. Heikki Salon mukaan pop-laulun persoona ja syvin olemus ovat kertosäkeessä tarkoituksenmukaisesti eniten läsnä. Hänen mukaansa biisin alun jälkeen kertosäkeistö on toiseksi kriittisin kohta laulussa. ”Jos kuulijan mielenkiinto ei sen kohdalla lisäänty, koko laulun vaikutus alkaa hiipua.” (Salo 2006, 75.)

Kertosäkeen merkitystä pop-kappaleessa on pohtinut myös lauluntekijä Esa Nieminen kirjassa *Sinä olet tähti – matkaopas pop-tähteyteen*. ”Suunnilleen neljään sanaan täytyy tiivistää ajatus, jonka ihminen löytää omasta elämästään. Parhaimmillaan just *Kun katsoit minuun* – aivan loistava otsikko ja huukkirivi - se tilanne on ollut joka ikisellä, kaikissa ikäluokissa.” (Kostiainen & Takalo 2004, 73.)

Minulle siis selvisi vasta sanoituksen ensipolteen hiivuttua sanan ”intiaanikesä” merkitys. Sana on alkuperältään amerikkalainen. Tämä johti pieneen paradoksiin, sillä olin päättänyt olla käyttämättä anglismeja. Nyt kappaleen nimeksi tulisi anglismi. Tämä kuitenkin minulle sopi, sillä tarkoitukseni ei ollut sulkea kappalettani tyhjiöön, vaan antaa sen virrata maailmassa muiden tekstien ja kappaleiden kanssa. Kun aloin työstää säkeistöjä, päätin ottaa kesän jälkeisen lämpimän kauden teeman paremmin esille.

6.2.2 1. Säkeistö

Ensimmäisen säkeistön 1. säe kertoo kuitenkin Suomen vaihtelevasta kevätsäästä:

*Ei ilma viel' oo lämmin
kun lumessa mä rämmin
mä kaipailen etelään
en loskaan vetelään*

Tämä osa sanoitusta ilmaisee hyvin kappaleen hengen. Sanat ovat myös ensimmäiset, jotka kappaleessa kuullaan. Kyse on suorasta kommunikaatiosta, melko yksityiskohtaisesta asioiden kuvailusta, sekä sääntöjen mukaisista perinteisistä riimeistä. Sanat myös muistuttavat runolauluja, ovat hieman naiivit, sekä ovat kaukana Robinin ja Pikku G:n sanoitusten tyylisestä varhaisuoruuden aikaistamisesta.

*Vaan kun muuttolinnut saapuu
ja vihreimpään kaapuun
taas verhoutuu luonto tää
en lähtisi minnekään*

Ensimmäisen säkeistön jälkimmäisessä puolikkaassa mennään negatiivisuudesta positiivisuuden puolelle. Sanoituksen suhde sävellykseen tulee esiin jo näissä kahdessa säkeessä. Ensimmäinen säkeistö laulaa tätä teemaa sekä melodisesti että sanallisesti. Myös säkeistössä siirrytään melankoliasta toiveikkuuteen.

*Ei kesä oo ikuinen
joten siitä joka hetkisen
otan irti mä nauttien*

Sanoituksen tehtävänä bridge-osassa on vain sisältää jotakin, jotta melodia tulee lauletuksi.. Kaksi ensimmäistä säettä päättyvät musiikin puolella Am-sointuun, ja lyyrisesti ensimmäinen niistä on surullinen toteamus. Toisen säkeen surullinen loppusointu on kuitenkin enemmän kysyvä, ja kolmas säe muuttaa tunnelman omituisen sointukuvion säestyksellä.

6.2.3 2. Säkeistö

Toisessa säkeistössä eletään jo syksyä.

*Kun syksy lehdet riipii
ja talven halla hiipii
niin muistoissa kesän oon
ja tahdon taas aurinkoon*

Kuten ensimmäisessäkin säkeistössä, tässäkin aloitetaan pimeän vuodenajan kuvailulla. Toisessa säkeistössä kertoja vain haaveilee menneestä kesästä, ei niinkään etelän aurinkoisista maista.

*Vaan kesken kaiken harmaan
mä lämmön tunnen armaan
se minulle viestin tuo,
taas hellettä luonto suo*

Tämä kohta sanoitusta on intiaanikesän kuvaus. Viimeisessä säkeessä kuulija palaute-
taan kesän lämpöön, ja perään tulevat toinen bridge ja kertosaie. Nämä yhdessä paketoit-
vat kappaleen sanoituksen tunnelman.

6.2.4 Valmis sanoitus

Kappaletta sanoittaessani, ja sitä analysoidessani havaitsin, että vaikka koetin kovasti välttää mihinkään tiettyyn alueeseen tai pienkulttuuriin liittyvää puhetyyliä tai murre sanoja, on keskipohjalainen kansanlauluperinne läsnä suomenkielisessä sanoituksessani. Tämä johtuu siitä että olen Kokkolasta kotoisin. Kansanlauluperinnettä tekstissä kuvastaa erityisesti sen positiivisuus. Keski-Pohjanmaalta on lähtenyt siirtolaisia Pohjois-Amerikkaan, ja kulttuurivaihtoa on tapahtunut puolin ja toisin. Hyvänä esimerkkinä positiivisesta keskipohjalaisesta laulusta käy ”Kotimaani omi Suomi”, jonka on säveltänyt Kälviällä syntynyt amerikansuomalainen pappi Jooseppi Riippa. (Vielä kerran 2005.)

Helsinkiläisen tai kuopiolaisen käsitys kesästä ja siihen liittyvästä ääni- ja sanamaailmasta on toisenlainen, ja he olisivat sanoittaneet erilaisen Inkkarikesän. Jokainen ihminen käsittelee asioita omasta perspektiivistään, ja tästä muodostuu osa taiteen ja musiikin persoonallisuudesta.

Sanoitus ei syntynyt yhdellä kertaa, vaan jouduin pohtimaan sitä useana iltana. Eri kerroilla korjasin jo syntyneitä sanoja, keksin uusia, vaihdoin sanojen järjestystä. Kertosäe pysyi synnyttyään samanlaisena koko ajan. Inkkarikesän sanoitus on kuin sävellyksensäkin; riskitöntä osaamisen esittelyä laatutarkastuksen läpäisevässä paketissa.

7 SOVITUS

Kirjassaan Haluatko pop-tähdeksi Kostiainen ja Takalo muistelevat populaarimusiikin sovittamisen historiaa. Kaupallinen populaarimusiikki on syntynyt rahan vaikutuksesta. 1950-luvulla Yhdysvalloissa pop-kappaleen pituus vakiintui kolmeen minuuttiin. Tuohon aikaan musiikkia myytiin ainoastaan singleinä, albumikokonaisuutta ei ollut vielä syntynyt. Levyautomaattien omistajat halusivat lyhyitä kappaleita, sillä lyhyet kappaleet tuottivat enemmän rahaa. Pop-kappaleen perinteinen sovitusrakenne on a-a-b-a-b-b. A-osa tarkoittaa säkeistöä, b-osa tarkoittaa kertosäettä. Kappaleissa on usein myös alku-soitto eli intro, ja bridge eli kertosäkeeseen johtava osa säkeistön ja kertosäkeen välissä. Perusrakenne on pysynyt samana jo kohta vuosisadan, ja siihen on sovellettu tuhansia eri ideoita. Hittikappaleen teko on haastavaa, vaikka kaava itsessään on yksinkertainen. Lauluntekijöiden mukaan hittejä voi olla vaikea aavistaa. Kova työnteko ei takaa onnistumista, toisaalta ei hyvä tuurikaan. (Kostiainen & Takalo 2004, 68-69.)

Inkkarikesän sovitukset eivät poikkea muiden pop-kappaleiden sovitustyylistä. Omaperäisintä laulun sovituksessa on rauhallisen C-osan sijoittaminen alkuun ennen introa. Toinen, vähemmän omaperäinen sovitustekninen seikka on kertosäkeen yhdenkertainen toisto kappaleen loppupäässä, populaarimusiikin yleisen kahden toistokerran sijaan.

Suurin sävelten välinen kontrasti löytyy kappaleessa säkeistön ja kertosäkeen väliltä. Säkeistön ja kertosäkeen välinen soinnillinen erottelevuus ei kuitenkaan ole kappaleen suurin, sillä halusin ottaa osien sukulaisuussuhteen huomioon myös sovituksessa. Molemmissa osissa on rytmi voimakkaasti läsnä, ja lauluraidat ovat toiminnallisen kuuloisia. Sävelkorkeuden lisäksi tärkeimmät erottelevat tekijät, joita näiden kahden osan välillä useasti käytetään ovat soitinten määrä ja äänenvoimakkuus. Koska europop-genren tarkoitus ei ole olla hirveän dynaamista, painottuu kappaleen osien välinen sovituksellinen suhde eniten juuri soitinten määrään.

Kappaleen tunnelma-akseli on rauhallinen – levottoman pirteä. Akselin ääripäitä edustavat alun C-osa, sekä kertosaie. Sovituksellisessakin mielessä C-osa on rauhallinen, ja kertosaie voimakkaampi.. Osien välinen tasapaino on tärkeä sovituksellinen seikka. C-osaan ja kertosaieeseen verrattava, huomattavasti maltillisempi yhdistelmä löytyy säikeistöstä ja bridgestä. Ne ovat selkeydessään ja alakulossaan kumpikin lähempänä kappaleen yleistunnelman keskikohtaa, mutta suhteessa toisiinsa yhtä erilaisia kuin C-osa ja kertosaie ovat keskenään. Samanlaista tasapainon hakua esiintyy kautta kappaleen, ja sovituksessa otin tätä puolta kaikkein eniten huomioon.

Inkkarikesässä soittimet ovat eurodance-tyylilajin mukaisia. Kappaleen alla tahtia antavat diskokomppi sekä konebasso. Kuoron ja syntetisaattorin sekoitus löytyy matalalta säikeistöstä. Kertosaieessä ja säikeistössä soittaa syntetisaattori myös arpeggiota. Kertosaieen aikana pad- samplet soittavat yläsäveliä antaakseen yleistunnelmaan lisää tehoa. Soitinten osalta C-osa on kappaleen suurin sisäinen poikkeus. Sen taustalla soi matalahko pad. Panhuilulla soitettu teema tuo osaan lisää luontohenkisyttä.

Sovitus noudattaa alkuperäisen idean sääntöjä. En halunnut koko kappaleessa ottaa ihmeempiä riskejä, ja se kuuluu myös sovituksessa. Toivon että tämä tekee kappaleesta sen kohdeyleisölle helposti lähestyttävän.

8 ÄÄNITYS JA MIKSAUS

Inkkarikesä on pääosin konemusiikkia, joten taustan teko sisälsi aikaa Pro Toolsin, MIDI-ikkunoiden, ja MIDI-pianon kanssa. Kaikki soittimet, joita kappaleessa käytetään, löytyivät Pro Toolsin mukana tulleista syntetisaattoriohjelmistoista. Xpand2 on Pro Toolsin syntetisaattoreista eniten soittimia sisältävä, joten suurin osa löytyi siitä. Rumpuraitaa soittaa Boom-rytmikone. Näiden lisäksi kappaleessa on mukana Vacuum-niminen syntetisaattori, joka soittaa arpeggio-kuvioita.

Lauluraidat nauhoitin Karivox Äänitysstudiolla Kokkolassa. Käytin laulaessa AKG 414-merkkistä mikrofonia, ja Neve-merkkistä laulun äänitykseen soveltuvaa etuastetta. Neve antoi lauluun kirkkaat yläsävelsarjat. Lauluraitoja on Inkkarikesässä vähän, ja ne ovat ”täynnä elämää”. Lead voc- raita kulkee läpi biisin, stemmalaulua on toisessa säkeistössä ja kertosaikkeissa.

Mikksasin kappaleen Tampereen ammattikorkeakoulun Virtain toimipisteessä, pienessä tarkkaamossa. Miksauksessa kävin raita raidalta läpi instrumenttien taajuusvasteet, ja korjasin niitä paikoissa, joissa korjattavaa oli. Ideana oli antaa soitinten soida siellä missä ne soivat, ei siirtää sointeja taajuusvastetta avuksi käyttäen, vaan pitää kaikki niin yksinkertaisena ja luonnollisena kuin konesoitinten kanssa pystyy. Kappaleen bassoalue on 60 hertsissä.

Käytin kappaleessa kaikua ja delayta, erityisesti lauluraidoissa, mutta myös kirkkaissa syntetisaattoreissa. Lauluraidat on kaikki viritetty Autotune-liitännäisellä, lukuun ottamatta toisen säkeistön stemmalauluraitaa. Käytin lauluraidoissa myös kompressoreita. Master-kanavassa minulla oli myös kompressorit, ei niinkään kappaletta masteroidakseeni, vaan sitoakseni kaikkia raitoja enemmän osaksi kokonaisuutta.

9 KAUPALLINEN KÄYTTÖ

Inkkarikesä-kappale julkaistiin Intiaanikesä vol. 4-kokoelmalla. Kansitaiteen tehnyt Timo Honkanen © AXR Music Oy

Kappaleeni julkaistiin yllä olevan näköisellä kesämusiikkikokoelmalla. AXR Music Oy mielti aluksi kappaleen julkaisua Lasten Inkkarikesä- kokoelmalla, mutta päätyi lopulta ”viralliseen” Intiaanikesään. Olen tehnyt kappaleesta kustannussopimuksen Albatrossi Kustannus Oy:n kanssa, ja on mahdollista, että se saa uuden elämän jossakin toisessa muodossa.

10 POHDINTA

Inkkarikesä-kappaleen ja tämän raportin teko oli minulle opettavainen kokemus. Opin pystyväni omaehtoisesti tekemään kappaleen, joka täyttää tilaajan asettamat raamit. Tekemäni kappaleen analysointi ja siitä kirjoittaminen oli minulle jo ennestään tuttua, mutta akateeminen lähestymistapa antoi siihen uuden ulottuvuuden.

Osa-alue, jonka kanssa en aikaisemmin ollut joutunut tekemisiin, oli suomenkielinen sanoittaminen. Olen aikaisemmin tehnyt rap-musiikkia suomeksi, mutta en laulun sanoituksia. Katson onnistuneeni tässä tehtävässä, sillä omasta mielestäni sanoituksesta ei kuule, että se on ensikertalaisen tekemä. Tässä auttoi se, että sain tehdä ensimmäiseksi lastenlaulun, iskelmät ja pop-kappaleet olisivat tuntuneet huomattavasti vaativammilta.

Sanoituksen lisäksi kappaleen tekoprosessi ei juurikaan poikennut tavanomaisesta lauluntekotavastani. Kaikki toisti tuttua kaavaa; ensiksi kertosäkeen melodia ja siihen tarttuva sanoitusidea, sen pohjalta kappaleen muut osiot omalla painollaan. Lastenlaulukonsepti oli virkistävän erilainen. Kappale syntyi muiden koulutehtävien työstämisen alla, jonka vuoksi itse kuulen siinä jälkeen päin jonkinlaista ylipirteyttä ja syvyyden puutetta. Tein kappaleen lyhyen ajan sisällä.

Kuulemani perusteella pikkuväki on laulusta pitänyt, joka saattaa tarkoittaa paluuta Kesäpojan pariin jossakin vaiheessa. Muiden musiikkiprojektien ohella Smurffit-henkinen, huumoripitoinen, lasten populaarimusiikkia edustava Kesäpoika-albumi ei ole tulevaisuudessa pois suljettu vaihtoehto. Lastenmusiikin ja raportoinnin yhdistelmästä ei tullut ylintä ykkössuosikkiani, mutta tulipa kokeiltua!

LÄHTEET

Painettu kirjallisuus

Burgess, R. 1997. The Art of Record Production. Lontoo. Omnibus Press.

Hellsten, T. 1993. Elämän lapsi. Helsinki: Kirjapaja.

Jalkanen, P. 1992. Pohjolan yössä. Suomalaisen kevyen musiikin säveltäjiä Georg Malmsténista Liisa Akimofiin. Helsinki. Kirjastopalvelu Oy.

Koski, J. & Tuominen, S. 2004. Kuinka ideat syntyvät. Helsinki WSOY.

Kostiainen, P. & Takalo, J. 2004. Sinä olet tähti. Matkaopas poptähteyteen. Helsinki. Kustannusosakeyhtiö Teos.

Laaksonen, J. 2006. Äänityön kivijalka. Helsinki. Idemco Oy, Riffi-julkaisut.

Salo, H. 2006. Kahlekuningaslaji. Helsinki. Like.

Thorpe, S. 2000. Ajattele kuin Einstein. Klaukkala. Recallmed Oy.

Watson, C.J 2006. Essential Songwriting. Everything You Need to Compose, Perform, and Sell Great Songs. Iola. Adams Media.

Weismann, D. 2001. Songwriting: The Words, The Music, The Money. Milwaukee. Hal Leonard Books.

Opinnäytetyöt

Mäkinen, J. 2012. Musiikki päiväkodeissa. Vaasan ammattikorkeakoulu.

Kapiainen, H. 2010. Ti-Ti Nallesta Hevisaurukseen. Muutokset suomalaisessa lastenmusiikkikulttuurissa ja lastenmusiikin asemassa. Helsingin yliopisto.

Internet

Mikä ihmeen alitajunta? 2013 Ajattelun ammattilainen. Luettu 6.11.2013. <http://ajattelunammattilainen.fi/2010/05/17/mika-ihmeen-alitajunta/>

Rock-Suomi. 2010. Yle. Luettu 6.11.2013. <http://www.youtube.com/watch?v=YEA0kJwK7M>

Tilastot. 2013. Musiikkituottajat Ry. Luettu 6.11.2013. <http://www.ifpi.fi/tilastot/>

Vielä kerran. 2005. Etusivun Lukunurkka. Luettu 6.11.2013. <http://lukunurkka.etusivu.net/rayrinta.php?id=190>

LIITTEET

Liite 1. Inkkarikesä-sanoitus

Ei ilma viel' oo lämmin
kun lumessa mä rämmin
mä kaipailen etelään
en loskaan vetelään

Vaan kun muuttolinnut saapuu
ja vihreimpään kaapuun
taas verhoutuu luonto tää
en lähtisi minnekään

Ei kesä oo ikuinen
joten siitä joka hetkisen
otan irti mä nauttien

Rannalla voi rakastuu, jää mielestä kaikki muu
lunnunlaulu helää, nyt on inkkarikesä
auringossa ruskettuu, öisin loistaa täysikuu
saan huoletta elää, nyt on inkkarikesä

Kun syksy lehdet riipii
ja talven halla hiipii
niin muistoissa kesän oon
ja tahdon taas aurinkoon

Vaan kesken kaiken harmaan
mä lämmön tunnen armaan
se minulle viestin tuo
taas hellettä luonto suo